

שלום לכולם,

אנחנו במחצית השנייה של חודש כסלו. עיני כולנו נשואות לחנוכה והתחושה מאוד לא פשוטה. קשה לחשוב על חג חנוכה שמח השנה...

חנוכה הוא חג משפחתי והשאלה היא איך נחגוג את החג המשפחתי הזה במשפחות שאיבדו את יקיריהן. איך נחגוג כשיש משפחות שהלב שלהן שבוי בעזה. ואיך נחגוג כשיש בקרבנו אנשים ומשפחות שלא נמצאים בחג הזה בבתייהם - המפונים, אנשי המילואים וממלאי תפקידים שונים שסדר יומם השתנה לחלוטין

השנה אין ספק שזה יהיה חג אחר

ומאידך,

את המלחמה הזו חייבים לנצח, והדרך לנצחון עוד ארוכה.

כבר בגן למדנו לשיר - 'כל אחד הוא אור קטן, וכולנו אור איתן', והנה בחנוכה הזה השיר הופך להיות כל כך מוחשי.

דרכנו היא דרך של לקיחת אחריות. יוזמה. התגייסות. ראינו את זה ביתר שאת בשבועות האחרונים

השנה מוטל עלינו ליזום גם את הבאת האור שחסר לכולנו בלב

לא נוכל להמתין שמישהו אחר יביא אלינו את האור. כולנו נעשה כל מה שבידינו כדי להביא אורות של תקווה לעצמנו ולכל סביבתנו.

כל אדם בדרכו שלו

כל משפחה בדרכה שלה

כל קהילה באופן שמתאים לה

וכל התנועה כולה יחד - אף על פי כן ולמרות הכל, תדאג לנצחון הרוח בחנוכה תשפ"ד

התגייסות של החברה הישראלית כולה, בחיבור חוצה מחנות ותפיסות, לשחרור כל החטופות והחטופים מחייבת, ואנחנו בחרנו להיות חלק מהרוח הזאת בימי החנוכה הקרבים ובאים.

מידי ערב תתקיים הדלקת נרות חנוכה בכיכר החטופים ואנו, מטה תנועת הקיבוץ הדתי מזמינים את כל קהילות הקיבוץ הדתי, חברי וחברות הישובים, לבוא, לקחת חלק ולהיות שותפים-אחים לאירועי הדלקת הנרות. בקרוב יצא פרסום מטעם מטה החטופים ואותו נפיץ אותו בכל הקהילות.

הלב שלנו שבוי בעזה, כך כתוב על דיסקיות שרבים מאיתנו נושאים על לוח ליבנו.

מוסיף והולך - גם השנה כפי שבית הלל קבעו, נדליק כולנו אור קטן שיצטרף לעוד אור ולעוד אור. מי יתן שנזכה לאור גדול עם חזרתם של כל החטופים למשפחותיהם כבר בימים הקרובים.